

ΣΙΓΟΜΙΛΗΜΑΤΑ

XIII

Σιωπή. Γαλήνη τῶν Θεῶν. Ἡρεμία τῶν νεκρῶν.
Βαρὺς τῆς νύχτας ὁ ρυθμός. Βαρὺς ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ ἄστρα
ὁ οὐρανός.

Εἶναι ἡ ὥρα πού ἡ ψυχὴ μου ἤσυχη, ἀτάραχη, μοιάζει
σὰ φλόγα ἀκίνητη,

Εἶναι ἡ ὥρα πού μελαγχολικὰ τὸ εἶναι μου ζητᾷ σὲ
Σένα μέσα νὰ σβυστεῖ,

Εἶναι ἡ ὥρα πού ἀγνωστες, ἀνείπωτες, πολλὲς οἱ σκέ-
ψεις μου κρυφὲς γύρω σὲ Σένα πλέουν καὶ κολυμποῦν.

Σιωπή. Γαλήνη τῶν Θεῶν. Ἡρεμία τῶν νεκρῶν.
Βαρὺς τῆς νύχτας ὁ ρυθμός. Βαρὺς ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ ἄστρα
ὁ οὐρανός. Σιωπή. Σιωπή.

ΠΟΛΥΣ ΜΟΔΙΝΟΣ

ΕΛΙΑ

Καθὼς ἀπ' τ' ἀκρογιαλία μας τοῦ μπᾶτη
σὲ χαΐδευε, χτὲς δεῖλι, ἡ καλωσύνη,
μ' ἔκσταση, στὴν ὀλύμπια σου γαλήνη
σ' ἀτένισα, ὦ Ἑλιά, κι' ἔνιωσα κάτω

Μὲς στὴ ψυχὴ μου, ὡς φῶς κι' ὡς φρεναπάτη,
τὴν ἱερὴ σ' ἐμὲ νὰ ξεδιαλύνει,
πού σὲ κρατεῖ θλιμμένη πάντα ὀδύνη
μὲς στὰ γαλάζια Ἑλληνικά μας πλάτη.

Κ' εἶδα τότε, σὰ σ' ὄραμα, τὴ θεία
τοῦ Ὀλύμπου τὴν πομπή, στὸ δειλινὸ
πού ἀγύριστα ταξείδεψε ἀπ' ἐδῶ.

Καὶ πίσω ἀπ' ὅλους εἶδα, ὦ Τραγωδία!
νὰ στρέφει πρὸς ἐσέ, πρὸς τὴν Ἑλλάδα,
μὲ βορσικωμένο μάτι, τὴν Παλλάδα...

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΛΗΝΟΣ